

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și adecvării la stabilirea cuantumului de bază al sancțiunii
 - În această privință se afirmă că la calculul cuantumului de bază al sancțiunii decizia atacată a luat în considerare valoarea vânzărilor realizate în ultimul an de participare la încălcare, deși valoarea respectivă nu era nicidecum reprezentativă pentru forța reală pe care o aveau pe piață reclamantele și celelalte părți din procedură.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003
 - În această privință, se afirmă că valoarea pe care Comisia a luat-o în considerare pentru a calcula limita de 10 % prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 este vădit eronată, întrucât:
 - include totalitatea volumului de vânzări ale grupului CCPL, deși Comisia nu a făcut dovada așa-numitei *parental liability* a societății-mamă din cadrul grupului;
 - include volumul de vânzări al unor entități care nu mai făceau parte din grup la momentul adoptării deciziei;
 - nu ia în considerare în niciun mod anumite împrejurări specifice ale structurii volumului de vânzări atribuit grupului CCPL.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor proporționalității și egalității de tratament la stabilirea cuantumului sancțiunii
 - În această privință, se arată că decizia atacată nu ar fi luat deloc în considerare grava situație de criză în care se afla sectorul ambalajelor și că amenda aplicată reclamantelor ar fi vădit și nejustificat de disproporționată față de cea aplicată celorlalte părți.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE, întrucât a ținut seama numai în parte de elementele furnizate de grupul CCPL, referitoare la lipsa capacității contributive
 - Decizia atacată, chiar dacă recunoștea situația de criză foarte gravă în care se aflau reclamantele, nu ar fi ținut seama de ea la stabilirea sancțiunii.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2015 – Italmobiliare și alții/Comisia

(Cauza T-523/15)

(2015/C 354/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Italmobiliare SpA (Milano, Italia), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Italia), Sirap France SAS (Noves, Franța), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Austria), Petruzalek kft (Budapesta, Ungaria), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovacia), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Republica Cehă) (reprezentanți: M. Siragusa, avocat, F. Moretti, avocat, A. Bardanzellu, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- cu titlu preliminar, dispunerea unei expertize din oficiu pentru efectuarea unei analize economice a cauzei;

- anularea deciziei în măsura în care s-a acordat societății Linpac beneficiul imunității la sancțiuni prevăzut în *Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri* (în continuare „Comunicarea”);
- anularea deciziei în măsura în care comportamentele sancționate au fost reproșate de asemenea societății Italmobiliare, aceasta fiind obligată în solidar la plata amenzilor;
- reducerea cuantumului sancțiunilor aplicate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor cu procesul.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune se îndreaptă împotriva aceleiași decizii atacate în cauza T-522/15, CCPL și alții/Comisia.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv: încălcarea Comunicării și a principiului egalității de tratament ca urmare a acordării de către Comisie a beneficiului imunității societății Linpac, chiar dacă nu au fost îndeplinite condițiile necesare prevăzute de comunicarea respectivă.
2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 101 TFUE, a principiului securității juridice, a caracterului personal al pedepselor și a prezumției de nevinovăție, prevăzute la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „Convenția”) și la articolele 48 și 49 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (în continuare „Carta de la Nisa”), încălcarea dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional la Convenție, precum și la articolele 17 și 21 din Carta de la Nisa, precum și încălcarea principiilor nediscriminării și egalității de tratament, ca urmare a stabilirii în mod eronat de către Comisie a răspunderii solidare în sarcina Italmobiliare, în calitate de societate-mamă, pentru acte săvârșite de societăți controlate.
3. Al treilea motiv: încălcarea articolului 101 TFUE, a articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167), a *Orientărilor privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003* (în continuare „Orientările”), precum și a principiilor proporționalității și egalității de tratament în legătură cu determinarea următoarelor elemente/parametri de calcul al sancțiunilor: (i) valoarea vânzărilor; (ii) cuantumul pentru gravitate; (iii) *entry fee*; (iv) adaptări ale cuantumului de bază (în special neluarea în considerare a stării de criză a sectorului); (v) pragul de sancționare maxim potrivit articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003; și (vi) reducerea insuficientă a sancțiunilor ca urmare a duratei lungi a procedurii; precum și, în sfârșit, încălcarea articolului 101 TFUE, a Orientărilor și a obligației de motivare în legătură cu neadmiterea cererii de aplicare a punctului 35 din Orientările menționate.
4. Al patrulea motiv: reclamantii solicită ca, în temeiul articolului 31 din Regulamentul nr. 1/2003, Tribunalul Uniunii Europene să își exercite competența de fond și, chiar și în cazul respingerii motivelor precedente ale acțiunii, să substituie propria apreciere celei a Comisiei și să reducă cuantumul total al amenzilor aplicate în decizie.